

Helsingin hallinto-oikeudelle

Asia Vastaselitys

Valituksenalainen päätös

Vastaselityspyyntö

Helsingin kaupunginvaltuuston kokouksessaan 18/26.10.2016 pöytäkirjan 272 §:n kohdalla tekemä päätös Helsingin uuden yleiskaavan – Kaupunkikaavan hyväksymisestä

Hallinto-oikeuden 9.6.2017 päivätty lähete 17537/17 asiassa 15754/16/4102, jossa hallinto-oikeus on varannut valittajille tilaisuuden kirjallisen vastaselityksen antamiseen hallinto-oikeudelle 30 päivän kuluessa lähetteen päiväyksestä lukien. Hallinto-oikeus on 7.7. myöntänyt lisäaikaa vastaselityksen antamiselle 15.8.2017 asti.

Valittajat

1. Asunto Oy Jokitie 24
2. Asunto Oy Pukinsävel
3. Asunto Oy Pukinsarvi
4. Asunto Oy Naavapuisto
5. Asunto Oy Helsingin Jokiniitty

Valittajien asiamies ja prosessiosoite

Risto Suominen
varatuomari, lupalakimies, Helsinki
Os. RS-Jure Oy, Simpukkakuja 16 C, 00780 Helsinki
Puh. 0400 601630
Sähköposti risto.suominen@hrpr.fi

Vastaselityspyynnön tausta

Helsingin kaupungin kaupunginhallitus on kokouksessaan 22.5.2017 pöytäkirjan 568 §:n kohdalla hyväksynyt hallinto-oikeudelle annettavan lausunnon kaupunginvaltuuston päätöksestä tehdyistä valituksista koskien Helsingin uutta yleiskaavaa – kaupunkikaavaa. Lausunto on jätetty hallinto-oikeudelle 30.5.2017 ja se on liitteenä hallinto-oikeuden vastaselityspyynnössä.

Vastaselitys

1. Yleistä

Kaupunginhallituksen hyväksymässä lausunnossa on lausuttu kaupunginvaltuuston päätöksestä tehdyistä yhteensä 50 valituksesta. Päätöksestä tekemämme 4.12.2016 päivätyn valituksen valitusperusteita on referoitu lausunnon sivulla 9 ja niihin on vastattu lausunnon sivulla 89.

Lausunto jättää pitkälti vastaamatta valituksemme perusteisiin ja niitä todentaviin valituksessamme esiintuotuihin seikkoihin. Jokeri 2 –pikaraitiotien linjaukseen liittyvät valitusperusteet sivuutetaan lausunnossa vetoamalla linjauksen ohjeellisuuteen ja jatkosuunnitteluun, vaikka linjauksen perusvaihtoehdot välillä Malmi-Paloheinä on jo selvitetty vuonna 2013 (L7) ja tarkempaakin suunnittelua on tehty vuodesta 2015 (L14, L15). Oikeusvaikutteiseen yleiskaavakarttaan on merkitty tämä tarkemman suunnittelun kohteena ollut linjaus, jonka lainmukaisuus on nyt hallinto-oikeuden tutkittavana. Siten olisi odottanut, että kaupunki olisi lausunut nimenomaan tämän linjauksen laillisuuden kyseenalaistavista esiintuomistamme seikoista.

Myös toinen valituksemme pääaihe, Pukinmäen rantapuistoon ja Pukinmäenkaaren itäpuolelle osoitettu tehokas asuinrakentaminen ja sen yhteensopivuus alueen muiden arvojen ja käytön kanssa, on lausunnossa kuitattu viittaamalla kaavamerkintöjen ja –määräysten sekä Kulttuuriympäristöteemakartan ohjeistamaan jatkosuunnitteluun.

Esittämäämme valitustamme tukevaa oikeuskäytäntöä on selostettu valitusperusteidemme referoinnin yhteydessä, mutta siihen ei ole vastattu lausunnossa mitenkään. Sen sijaan vastineessa on käsitelty kappaleen verran (lausunnon s. 89-90) Kehä I:n eteläpuoleista Pukinmäen rantapuistoa, jota valituksemme ei lainkaan koske. Lausunnossa on myös useita virheellisiä tai keskenään ristiriitaisia väitteitä.

Lausunnossa ei ole esitetty mitään sellaista, mikä antaisi aiheen muuttaa valituksessamme vaadittua ja sen tueksi esitettyä. Useat jäljempänä esiintuotavat seikat on myös jo esitetty valituksessamme, johon viitataan enemmän.

2. Maakuntakaavan ohjausvaikutus

Lausunnon s. 17-18 on lausuttu maakuntakaavan suhteesta yleiskaavaan. Sivun 17 toisessa kappaleessa on aivan oikein todettu, että maakuntakaava on MRL 32 ja 39 §:n mukaan ohjeena yleiskaavaa laadittaessa ja että ohjausperiaate toteutuu, kun maakuntakaavassa esitetty maankäyttöratkaisu täsmentyy kuntakaavoituksessa tavalla, joka on maakuntakaavan tavoitteiden mukainen.

Sivun 17 neljännessä kappaleessa väitetään, että voimassa olevien maakuntakaavojen keskeiset tavoitteet ja periaatteet sekä maakunnalliset ja seudulliset kaavaratkaisut ovat olleet uuden yleiskaavan suunnittelun lähtökohtana ja ne on otettu huomioon ja täsmentyneet yleiskaavassa. Tämä ei pidä paikkaansa ainakaan Pukinmäessä, jonne yleiskaava mahdollistaa huomattavan asuntorakentamisen ja poikittaisen pikaraitiotien maakuntakaavasta poiketen. Voimassa olevissa maakuntakaavoissa on tiivistettäviksi taajama-alueiksi merkitty Pukinmäessä ja sen lähialueilla pääradan ja Kehä I:n vierusta samoin kuin pääkaupunkiseudun poikittaisen joukkoliikenteen reitiksi merkitty Kirkonkyläntien ja Tapaninkyläntien varsi muttei Vantaanjoen valtakunnallisesti arvokkaaksi maisema-alueeksi luokiteltua aluetta. Yleiskaava on ristiriidassa myös kaksi päivää kaupungin lausunnon antamisen jälkeen Uudenmaan maakuntavaltuustossa 24.5.2017 hyväksytyyn Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavan tavoitteiden kanssa. Vaihemaakuntakaavassa Pukinmäen rantapuiston pohjoispääkin on edelleen yleistä viher- ja virkistysaluetta (L16-18). Yleiskaavassa tälle alueelle on kaavoitettu pikaraitiotie ja tiivistä asuinrakentamista.

Sivun 17 viimeisestä kappaleesta alkaen lausunnossa yritetään legitimoida maakuntakaavasta poikkeamista yhdenmukaisesti yleiskaavan selostuksessa (s. 192) esitetyn kanssa. Tästä argumentaatiosta Uudenmaan liitto on lausunut jo yleiskaavaehdotuksesta antamassaan lausunnossa (maakuntahallitus 15.2.2016 § 14) seuraavasti: ”Uudenmaan liitto huomauttaa, ettei esitetylle tulkinnalle ole oikeudellista perustaa eikä tulkinta vastaa liiton käsitystä maakuntakaavan ohjausvaikutuksesta. Voimassa olevat, ympäristöministeriön

vahvistamat maakuntakaavat ovat ohjeena yleiskaavaa laadittaessa ja muutettaessa maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n mukaisesti”. Merkillepantavaa on, että kaupunki pitää edelleen kiinni argumentaatiostaan.

Uudenmaan liitto on lausunut asiaan liittyen myös 4. vaihemaakuntakaavan selostuksessa (L19-20). Selostuksen s. 20 on todettu Helsingin seudun yhteisen maankäyttösuunnitelman aiheuttamien muutostarpeiden ja 2. vaihemaakuntakaavan osalta, että ”voimassa olevissa maakuntakaavoissa käsitellyjä muita taajamatoimintojen ja työpaikkojen alueita, lukuun ottamatta logistiikka-alueita, ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista avata tarkasteluun tällä kaavakierroksella. Selvitykset osoittavat, että nykyiset maakuntakaavat sisältävät tarpeellisessa määrin asunto- ja työpaikka-alueita”. Toisin sanoen: Uudenmaan liiton mielestä maakuntakaavat sisältävät myös Helsingin seudulla tarpeellisessa määrin asunto- ja työpaikka-alueita vain logistiikka-alueita koskevin poikkeuksin.

Neljännän vaihemaakuntakaavan selostuksen kohdassa 6, Oikeusvaikutukset, on avattu maakuntakaavan ja yleiskaavan suhdetta. Keskeisenä periaatteena on, että maakuntakaavan tavoitteen kanssa ristiriitainen kunnan kaavaratkaisu ei ole mahdollinen vaan maakunnallisesti tai seudullisesti merkittävät maankäyttöratkaisut on käsiteltävä maakuntakaavassa ennen kuin kunnan kaava voidaan hyväksyä. Tämä tarkoittaa mielestämme, että taajamatoimintojen levittäminen valtakunnallisestikin arvokkaaseen Pukinmäen rantapuiston pohjoiseen osaan ja puiston pohjoispään sekä Pukinmäenkaaren itäpuolen maisemapeltojen, kaupunginosapuistona olevan Närepuiston ja selännemetsien tehokas rakentaminen edellyttävät ensin maakuntakaavan muuttamista. Sama koskee maakuntakaavaan merkityn pääkaupunkiseudun poikittaisen joukkoliikennereitin muuttamista kulkemaan Pukinmäen rantapuiston pohjoispään kautta Tuomarinkylään. Muunlainen lopputulos olisi omiaan vesittämään maakuntakaavan ohjausvaikutuksen ja vastoin MRL:iin kirjattua alueiden käytön suunnittelujärjestelmää.

3. Yleiskaavan ja asemakaavan suhteesta

Yleiskaava synnyttää Pukinmäessä useita paitsi maakuntakaavan myös mm. valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden ja yleiskaavan sisältövaatimusten täyttymiseen liittyviä kysymyksiä, jotka on valituksessamme tuotu seikkaperäisesti esiin. Valitukseen vastaamisen sijasta lausunnossa on jätetty nämä erityisesti kulttuuriympäristöön, arvomaisemaan ja virkistykseen sekä rakennettuun ympäristöön, tiestöön ja muun kuin

raideliikenteen järjestämiseen liittyvät kysymykset yleiskaavan tavoin auki ja ratkaistavaksi asemakaavan yhteydessä.

Valituksessamme on referoitu hallinto-oikeuksien oikeuskäytäntöä mm. yleiskaavan ja asemakaavan suhteesta. Oikeuskäytännön mukaan yleiskaavan sisältövaatimusten täyttyminen on pystyttävä toteamaan yleiskaavan pohjana olevien selvitysten ja yleiskaavaratkaisun pohjalta, eikä se voi jäädä alemmanasteisella kaavatasolla ratkaistavaksi. Sama koskee ristiriitaisten tavoitteiden yhteensovittamista, jota ei voi jättää pelkästään tai suurimmilta osiltaan yksityiskohtaisessa kaavoituksessa tehtäväksi. Lausunnossa ohitetaan tämä oikeudellisesti merkityksellinen ja oikeusturvan kannalta keskeinen kysymys.

Käsityksemme mukaan yleiskaava-asiakirjojen perusteella ei pysty toteamaan yleiskaavan lainmukaisuutta Pukinmäessä. Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden ja yleiskaavan sisältövaatimusten täyttymisen arviointi edellyttäisi riittäviä selvityksiä ja asianmukaista vaikutusten arviointia, joita ei ole tehty. Lisäksi ristiriitaisten tavoitteiden yhteensovittaminen on yleiskaavassa lykätty asemakaavatasolla tehtäväksi pitkälti mahdottomista lähtökohdista.

Puuttuvien selvitysten ja vaikutusten arvioinnin osalta viittaamme valituksemme s. 10 esitettyyn.

4. Lausunnon virheellisistä, ristiriitaisista tai kommentointia vaativista väitteistä

Lausunnossa on useita virheellisiä, ristiriitaisia tai muutoin kommentointia vaativia väitteitä:

S. 16 kolmannessa kappaleessa on väitetty, että yleiskaava mahdollistaa kaupunkirakenteen kehittymisen paikallisella tasolla montaa erilaista kehityspolkua seuraten. Tämä on vain osaksi totta. Yleiskaavan maankäytölliset ratkaisut eli alueiden pääkäyttötarkoitus ja mitoitus on otettava asemakaavan laatimisen pohjaksi ja niistä voidaan poiketa vain rajoitetusti. Yleiskaavan kaavamääräyksen mukaan esimerkiksi asuntovaltaisen alueen A2 korttelitehokkuus on pääasiassa 1,0-2,0 ja perustellusti se voi olla tätä suurempikin. Lisäksi on määrätty, että A2-alueen pinta-alasta keskimäärin 60 % tai enemmän on korttelimaata. Asuntovaltaisen alueen A3 kaavamääräys eroaa tästä vain korttelitehokkuudessa, joka on pääasiassa 0,4-1,2. Yleiskaavan mahdollistamia kehityspolkuja karsii siten olennaisesti se, että kaavamääräykset eivät mahdollista Helsingin nykyiseen korttelitehokkuuteen nähden suurien tehokkuushaarukoiden alarajan alittamista. Kaava joustaa vain ylöspäin.

Pukinmäessä yleiskaavaan merkityn rakentamisen määrä johtaa A2-alueen kaavamääräyksen vuoksi vääjäämättä suureen ristiriitaan Vantaanjokilaakson kulttuuri- ja maisema-arvojen sekä virkistyskäytön kanssa kuten valituksessamme on tuotu esiin.

S. 18 viidennessä kappaleessa on väitetty, että Uudenmaan liitto ei ole yleiskaavaa koskevassa lausunnossaan pitänyt yleiskaavaa maakuntakaavan vastaisena. Tämä ei pidä paikkaansa. Liiton lausunnossa yleiskaavaehdotuksesta (maakuntahallitus 15.2.2016 § 14) on esimerkiksi eräiden uusien asumiseen osoitettujen alueiden osalta selvästi tuotu esiin, mitkä yleiskaavan ratkaisut ovat maakuntakaavan mukaisia ja mitkä yleiskaavan ratkaisut poikkeavat maakuntakaavasta. Käytetty sanamuoto on erilainen, mutta ilmaisen sisältö on selvä. Liitto on tuloksetta korostanut jo yleiskaavaluonnoksesta antamassaan lausunnossa (maakuntahallitus 16.3.2015 § 43), että uudet asumiseen osoitetut alueet edellyttävät taajamamerkintää maakuntakaavassa, kun kaavailtu asukasmäärä on useita tuhansia. Kuten valituksessamme on todettu, yleiskaava mahdollistaa n. 4000 – 8000 ihmisen asuttamisen Pukinmäkeen valituksen tarkoittamalle alueelle.

S. 18 viimeisessä kappaleessa on väitetty kaavaselostuksen luvussa 8.4.1 olevaan taulukkoon viitaten, että yleiskaavaratkaisu edistää valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteutumista. Sekä väite että perustelu on voimakkaaksi yleistävä. Taulukossa tarkasteltavasta asiasta ei voi pätevästi lausua koko yleiskaavan tasolla. Esimerkiksi Pukinmäessä yleiskaavaratkaisu päinvastoin merkittävästi heikentää mm. kulttuuri- ja maisema-arvoja sekä virkistyskäyttöä ja kaavakarttaan merkitty pikaraitiotielinjaus ottaa erityisen huonosti huomioon olemassa olevan asutuksen, alueen tiestön ja muun liikenteen järjestämisen sekä maiseman erityispiirteet.

S. 20 viidennessä kappaleessa on aivan oikein todettu, että vaikutusten selvittämisessä on riittävää keskittyä kulloinkin kyseessä olevassa kaavassa ratkaistavien asioiden merkittäviin vaikutuksiin. S. 21 kolmannessa kappaleessa on tähän liittyen väitetty, että yleiskaavan ”selvitykset ovat kaavan tarkkuustasoon nähden riittävät”. Tästä olemme täysin eri mieltä. Asiaa on käsitelty valituksemme s. 10.

S. 22 viimeisessä kappaleessa on väitetty, että yleiskaavaluonnoksesta annetut mielipiteet ja lausunnot ovat vaikuttaneet yleiskaavaehdotuksen sisältöön. Kuten valituksemme s. 2-3 on todettu, sekä meidän että alueen

kaupunginosayhdistysten yleiskaavaluonnoksesta jättämällä mielipiteillä ei ollut mitään vaikutusta ehdotukseen tai vaikutus oli asiantilaa huonontava, sillä ehdotuksessa jokilaaksoon suunnitellun rakentamisen korttelitehokkuus merkittiin kauttaaltaan A2:ksi. Luonnoksessa Jokipellontien ja Närepuiston välinen osuus oli merkitty A3:ksi.

S. 23 neljännessä kappaleessa on väitetty, että vuorovaikutus on ollut MRL:n ja MRA:n säännösten mukaista. Tämä ei pidä paikkaansa. Kokemuksemme vuorovaikutuksesta on täysin erilainen. Emme saaneet edes pyytämäämme perusteltua kannanottoa muistutukseemme puhumattakaan siitä, että luonnosvaiheestakin huonontunutta ehdotusta olisi vähäisessäkin määrin tarkistettu meidän tai kaupunginosayhdistysten muistutusten perusteella. Kaiken lisäksi vuorovaikutusraportti on Pukinmäen ja Tapaninvainion osalta kaikkea muuta kuin luotettava. Viittaamme tältä osin valituksemme s. 11-12 esitettyyn.

Jos vuorovaikutus olisi ollut MRL:n tarkoittaman mukaista, yleiskaavasta olisi tuskin tehty 50 valitusta. Valitusten poikkeuksellisen suuri määrä ja useimpien valittajien kokemukset vuorovaikutuksesta ovat ristiriidassa kaupungin näkemyksen kanssa.

S. 25 toiseksi viimeisessä kappaleessa on todettu, että kaavan vaikutukset rakennusperintöön, kulttuurimaisemaan ja muinaisjäännöksiin on arvioitu kaavaselostuksen sivuilla 120-123. Selostuksen viitatuilla sivuilla on valitustamme koskien mainittu, että ”valtakunnallisesti arvokkaan Vantaanjokilaakson keskeiset arvot: jokilaakson pitkät näkymät, pellot ja kartanoympäristöt, voidaan säilyttää”. Epäselväksi jää, missä ja kenen toimesta Vantaanjokilaakson keskeiset arvot on määritelty tällä tavoin ja mihin selvityksiin, havainnekuviin tms. arvio perustuu. Voimassa olevan yleiskaavan aineistossa on pidetty tärkeänä, että Pukinmäessä säilytetään sille ominaiset metsäiset alueet, erityisesti jokilaaksosta kohoavan länsirinteen ja kukkuloiden lakialueiden puustoalueet (L9, tarkemmin valituksemme s. 6). Valituksenalainen kaava merkitsee näiden ominaispiirteiden hävittämistä, sillä Pukinmäenkaaren itäpuolelle merkittyä rakennusmassaa ei ole mitenkään mahdollista suunnitella alueen topologia, topologiaa korostavat ennestään kapeat maisemapellot ja Närepuiston ja Sinimetsän puustoalueet säilyttäen. Myös Jokeri 2 –pikaraitiotien linjaaminen Pukinmäen rantapuiston pohjoispään kautta Tuomarinkylän kartanoalueelle ja puiston ja kartanoalueen suunniteltu asuinrakentaminen muuttaisivat kulttuuriympäristöä ja -maisemaa koko lailla toiseksi.

S. 27 ensimmäisessä kappaleessa on väitetty, että yleiskaava toteuttaa maakuntakaavan ja 4. vaihekaavan tavoitteet kulttuuriympäristöjen huomioon ottamisen osalta. Perusteluna tälle on tuotu esiin se, että maakunnallisesti ja valtakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöt on osoitettu oikeusvaikutteisella teemakartalla ja niiden tärkeät ominaispiirteet on otettava huomioon maankäytön suunnittelussa. Tältä osin viittaamme lausunnon s. 25 osalta toteamaamme. Jokilaaksoon kaavoitettu tehokas asuinrakentaminen ja Malmin ja Pukinmäen puistojen sekä Tuomarinkylän kartanoalueen poikki merkitty pikaraitiotie ovat ristiriidassa maakuntakaavojen, alueidenkäyttötavoitteiden ja yleiskaavan sisältövaatimusten kanssa eikä suunniteltu asukasmäärä, rakennusmassa ja joukkoliikenne ole yhteen sovitettavissa alueen arvojen kanssa.

S. 51 toisessa kappaleessa on tuotu esiin, ettei hulevesivirtaamien arvioida vaikuttavan Vantaanjoen vuollejokisimpukkapopulaation tilaan. Tältä osin varmaa on vain, että jokilaakson rakentaminen lisää hulevesivirtausta jokeen ja voi haitata paitsi Natura-arvoja myös alajuoksun uimarantojen veden laatua ja vaikeuttaa esimerkiksi Savelan tulvasuojelua.

S. 52 neljännessä kappaleessa on todettu, että yleiskaavassa on tehty vahva linjavalinta, jossa viheralueet pyritään säilyttämään mahdollisimman laajoina ja yhtenäisinä. Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry, Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry ja joukko muita luontojärjestöjä on julkisuudessa tuonut esiin jo yleiskaavaluonnosvaiheessa, että luonnos olisi hävittänyt jopa kolmanneksen kaava-alueen metsistä, 1900 hehtaaria ja kaikkiaan 22 prosenttia viheralueista. Suuruusluokka on sama hyväksytyssä yleiskaavassa. Esimerkiksi Helsingipuisto pienenisi yhteensä n. 120 hehtaaria, jos yleiskaava saisi sellaisenaan lainvoiman ja toteutettaisiin (L21). Tämän muutoksen jälkeen Helsingipuistoa ei enää olisi lausunnossa tarkoitettuna vihersormena. Vahvasta linjavalinnasta yleiskaavassa ei ole kyse – ainakaan viheralueiden puolesta.

S. 56 kolmannessa kappaleessa on viitattu virkistysalueiden riittävyttä ja terveysvaikutuksia selvittäneeseen VISTRA osa 1 – raporttiin. Raportti on erinomainen, mutta sen lopputulemat eivät näy yleiskaavassa. Raportin s. 19 on erimerkiksi summeerattu kaupunginosien viheralueiden tuomat terveys- ym. hyödyt tavalla, jonka olisi pitänyt näkyä myös yleiskaavassa lisärakentamisen keskittämisenä jo rakentamiseen otetuille alueille virkistys- ja viheralueiden valtaamisen sijasta (L22). Asialla on suuri merkitys helsinkiläisille ja erityisesti lapsille ja ikääntyville, myös Pukinmäessä.

S. 61 neljännessä ja viidennessä kappaleessa on tarkasteltu luottamuksensuojaperiaatetta tavalla, jota voi perustellusti kyseenalaistaa. Kaupungin velvollisuus noudattaa lakia ja yleisiä oikeusperiaatteita sekä tekemiään päätöksiä ja antamiaan lupauksia ei voine olla kaavoituskysymyksissä heikompi kuin muussa viranomaistoiminnassa.

5. Lopuksi

Katsomme, että kaupunki on jättänyt pitkälti vastaamatta valituksessamme esitettyihin valitusperusteisiin tai on vastannut valitukseen tavalla, joka ei kestä tässä vastaselityksessä ja valituksessa tekemäämme tarkempaa tarkastelua. Siksi uudistamme valituksen vaatimukset ja pyydämme, että hallinto-oikeus kumoaa valituksenalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä on osoitettu pääkaupunkiseudun poikittaisen joukkoliikenteen yhteys maakuntakaavasta poiketen Pukinmäen kautta ja merkitty aluetta kehitettäväksi asuntovaltaisena alueena A2 Pukinmäen rantapuiston pohjoisosassa ja Pukinmäenkaaren itäreunassa Jokipellontien ja Tapaninvainiontien välillä. Pyydämme myös, että hallinto-oikeus kieltää päätöksen täytäntöönpanon kunnes valituksemme on lainvoimaisesti ratkaistu.

Helsingissä 15. elokuuta 2017

Asunto Oy Jokitie 24
39022/22 ja 11

Asunto Oy Pukinsävel
37020/3

Asunto Oy Pukinsarvi
37023/4-6

Asunto Oy Naavapuisto
37014/4

Asunto Oy Helsingin Jokiniitty
39027/5

Laati:

Risto Suominen
varatuomari Helsingistä,
valittajien valtuuttamana asiamiehenä

LIITTEET

- L14 Raide-Jokeri 2:n linjaus välillä Vesala – Pukinmäki, Ksv / Topi Vuorio ja Maija Peltonen, 2.9.2015
- L15 Raide-Jokeri 2:n linjaus välillä Vuosaari – Myyrmäki, Malmin lentokentän kaavarunkoa käsitelleessä työpajassa 1.9.2015 jaettua tausta-aineistoa
- L16 Pöytäkirjanote Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavan ehdotuksen hyväksymisestä (maakuntahallitus ja maakuntavaltuusto, vm. 24.5.2017 § 7)
- L17 Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava, hyväksytty maakuntavaltuustossa 24.5.2017
- L18 Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava, maakuntakaavojen epävirallinen yhdistelmä, 2017
- L19 Uudenmaan neljäs vaihemaakuntakaava, selostus, hyväksytty maakuntavaltuustossa 24.5.2017
- L20 Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava, selostuksen liitekartat, hyväksytty maakuntavaltuustossa 24.5.2017
- L21 Helsingin uuden yleiskaavan tarkoittamat Helsingipuiston maanalan keskeiset pienennykset, ote Yleiskaava uusiksi –ryhmän nettisivustosta, 24.3.2017
- L22 Kaupunginosien viheralueiden tuomat hyödyt, VISTRA osa 1 – raportti, s. 19